

OÙ SONT LES NEIGES D'ANTAN ?

Asemeni poetului francez François Villon ' Unde sunt zăpezile de alltădată ?', în astfel de momente sunt învăluită de melancolia vremurilor, care nu se vor mai întoarce niciodată.

Din eleva subțirică și emotivă, recitând cu lacrimi și roind pe ambii obraji ' Moartea Căprioarei' a lui N. Labiș, pe scena Casei Armatei, în fața unui public larg, emoționat la rândul-i și în ropote de aplauze, iata-mă ajunsă pensionară, după un periplu titanic ca elevă la Școala nr. 1 , apoi la Liceul Dinicu Golescu, ca studentă la Facultatea de limba franceză și engleză, ca profesoară de limbi străine la Școala Gimnazială 'Oprea Iorgulescu', fostă Școala Generală nr. 1.

Trăirile interioare nu pot fi descrise în aceste momente: emoția, teama, curiozitatea, melancolia, fericirea, toate adunate în această clipă, aduc în mintea mea un noian de amintiri plăcute din școala primară și gimnaziu.

Am avut șansa vieții de a fi îndrumată și instruită la Școala nr. 1 de cei mai buni profesori din Câmpulung, de a fi colegă de clasă și de școală cu elevi eminenti, actuali stâlpi ai societății românești, de a-mi face prieteni pe viață, la bine și la rău, de a avea fiul educat și instruit la aceeași școală, am avut onoarea să împart cancelaria cu foști profesori și tinere cadre didactice promițătoare, toți dedicați școlii, copiilor și meseriei pe care au îmbrățișat-o.

Am trăit în colectivul de profesori și elevi timp de 29 de ani ca profesor, ca într-o familie, m-am simțit ACASĂ din nou, dar din păcate anii au trecut așa de repede, mulți colegi au dispărut, copiii 'și-au luat zborul' și în final și misiunea mea s-a terminat.

La an aniversar doresc profesorilor multă sănătate, putere de muncă, generații de elevi frunțași, ambițioși, harnici și prietenoși, pregătiți pentru viață, iar elevilor le doresc 'să intre singuri pe ușa pe care profesorii le-o deschid'.

LA MULȚI ANI, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,OPREA D. IORGULESCU'!

Liana Sanda IACOMIN

10 MAI 2019

File de ...amintiri și povești

Răuță (Călinescu) Ionela Liliana

Am fost eleva școlii în perioada 1967-1975 și am participat la ceremonia din 1970, prilejuită de aniversarea a 300 de ani de școală românească în Valahia.. La ceas de poveste și sărbătoare se cuvine să depănăm fire din caierul amintirilor.

M-am uitat cu drag, emoție și un strop de nostalgie la bucuria copiilor ce-au lansat baloane și-au scris în curtea școlii „350”. Le-am spus elevilor mei că făuresc istorie participând la un moment memorabil. Sper să le rămână în minte așa cum ne-au rămas și nouă întipărite în memorie evenimentele din 1970.

Ca și ei, am strigat cu încântare urcați în autoturismele ARO decapotabile, la întâmpinarea ministrului învățământului de atunci, academicianul Mircea Malița. Am fost emoționați oferind buchete de flori oficialităților. Am citit cu încântare gândurile colegilor mai mari reunite în revista „Prima slovă”, ușor invidioși pe talentul lor. Sunt momente unice și chiar dacă participarea noastră ca elevi mici a fost sumară, putem spune cu bucurie și mândrie „Am fost acolo! Mi-amintesc!”

Povestea n-ar fi completă fără evocarea momentelor de școală. Sunt de neuitat momentele de carnaval, când aduceam în sala Casei armatei toți eroii scrierilor pentru copii, ca și dramatizarea „Călin-file din poveste”. Versurile eminesciene au fost declamate de „cei mai tari” de la gimnaziu, iar noi, cei mici, eram găzele. Am fost „în travesti” „mirele flutur” alături de colega mea Ruxandra Popescu „mireasa viorică”. Am avut niște recreații minunate în clasa a V-a, deoarece învățam la subsolul Casei armatei și curtea noastră de joacă era...actualul teren de sport. Să tot alergi!Și zilele de practică agricolă aveau farmecul lor, căci urcând Gruitul să culegem coacăze sau mergând pe tarlăua I.A.S. să adunăm cartofi, ne condimentam drumul cu momente de „teatru în mișcare” închipuindu-ne eroi din Cireșarii sau Cei trei muschetari. Am fredonat alături de „formația” folk a clasei: Călin Ilie, Liviu Pătrășcan, Adrian Verde compozițiile lor pe versuri eminesciene. În sala de clasă periodic realizam activități de autogospodărire. Mulți dintre noi pot spune că am învățat și să ștergem geamuri sau parchetul. Și parcă eram mai grijulii în privința curățeniei în clasă.

Dar, de n-ar fi fost, n-ar fi și nu s-ar povesti...Au fost Domniile –lor învățătorii și profesorii:

-D-na învățătoare Teodorov Eufimia: zâmbitoare, blândă ca o bunică, învățându-ne mereu de bine, având pentru fiecare o vorbă bună, strecurând discret printre explicații momente de neînțeles pentru noi la acea vreme –scene reale ale intrării trupelor sovietice în Basarabia.

Ne-a insuflat din primii ani de școală mândria și responsabilitatea de a fi elevi la „Școala nr.1” din Câmpulung.

- D-na directoare Șerb Ana mărunțică și discretă, o adevărată doamnă a școlii.
- D-nul învățător și director Bratu Ion trecea impozant printre noi, în pauze, potolind calm, zâmbitor, larma coridoarelor.

- D-na profesoară Klein Alexandrina știa să îmbine severitatea cu gluma, să individualizeze activitatea independentă, să ne ambiționeze. Îi datorăm noțiuni fundamentale de gramatică, argumentare, compoziție valabile și în ziua de astăzi!
- D-nul profesor Diaconu Vasile (Moșu') ce ne-a condus sever, dar cu ochi zâmbitori printre meandrele semnelor, teoremelor și necunoscutelor matematice. Ne-a insuflat încredere în forțele noastre, iertând uneori greșelile copilărești.
- D-nul profesor Oancea Nicolae, iremediabil îndrăgostit de geografia pe care o predă! Cine nu-și amintește lucrul cu harta, dar și expedițiile din timpul verii!
- Orele de istorie cu d-na profesoară și directoare Bulacu Maria (d-na Ticulica) ne-au ajutat să înțelegem trecutul și să impresionăm, prin cunoștințe, profesorii de liceu. O numeam uneori cu simpatie Tudor Vladimirescu. Purta iarna o tocă asemănătoare, ni se adresa cu hotărâre și înflăcărare...parcă eram la Padeș.
- Experimentele făcute de d-na profesoară Mărcușanu la fizică sau d-nele Marta și Ungureanu la chimie ne-au fundamentat noțiuni abstracte și ne-au făcut să îndrăgim materiile.
- Cu d-na Mihăescu Eliza am jucat șah, tenis de masă, am colindat potecile pădurii din apropiere, iar d-na Tora Nicolescu ne-a încurajat să ne forțăm limitele pentru a trece probele „cu 10”.
- D-na Glonț ne-a apropiat de lumea necuvântătoarelor la biologie.
- D-nele Dandescu Ana și Cojanu-Ștefănescu Iuliana ne-au impulsionat să învățăm limba engleză „Căci nu se știe niciodată!” Și câtă dreptate aveau!
- D-nul Ilinescu a tolerat blând gafele noastre muzicale și ne-a învățat la cor nu numai cântecele „obligatorii”, ci și melodii vesele de drumeție.
- D-nul Oncete Doru ne-a îndrumat să privim transparența culorii și să executăm milimetric schemele de la desen tehnic.
- Și, nu în ultimul rând, doamna dirigintă Rădulescu Maria, profesor de lucru manual. Am admirat-o ca om pentru eleganța, rafinamentul și prestația ținutei. Am respectat-o ca profesor pentru toate deprinderile practice pe care ni le-a format. I-am purtat recunoștință (după absolvire, ce-i drept) pentru felul în care a gestionat colectivul nostru. Eram 8 fete și 22 băieți, toți zburdalnici, dar în momentul în care clasa noastră a devenit cabinet de istorie cu pereți încărcăți de panouri casabile, N-AM spart niciun geam! E drept, d-na dirigintă era prezentă în clasă aproape în fiecare pauză (știa, bine-nțeles, cu cine are de-a face), spre disperarea noastră atunci, dar spre beneficiul tuturor, cum s-a văzut mai târziu.
- Nu pot fi uitați „nenea Mișu”, dl. Mihai Popescu, secretarul școlii, nici pe tanti Fica și nenea Gică, personalul de serviciu care, de multe ori gestionau și linișteau conflictele din pauze.

„Oameni care au fost”, spunea Nicolae Iorga. Și tot el adăuga: „Atâția oameni au fost pentru ca tu să fii”. Au predat, au format, au dus pe umerii lor școala cu bucurii și greutate. Din păcate, mulți dintre ei au devenit amintiri. S-au așezat la masa umbrelor dintr-o cancelarie a unei școli de îngeri. Sunt însă amintiri frumoase, luminoase, iar munca lor a contribuit la menținerea prestigiului „Școlii nr.1-prima școală din Câmpulung”.

Le mulțumim pentru tot ce-au făcut pentru noi, pentru școală, pentru comunitate. Ne străduim „să fim” la rândul nostru mentori pentru cei ce vin și să păstrăm viu spiritul școlii.

La mulți ani, Școala Nr.1, Școala Gimnazială ;;Oprea Iorgulescu”!

Gânduri la ceas aniversar

Prof.înv.primar Călinescu Ionela Liliana

A fost odată...

Așa încep basmele, împletind firul amintirii și fiorul simțirii.

Ca un Făt-Frumos a pornit la drum „lăcașul de învățătură”, având misiune de căpătâi întipărită în hrisovul Domniei-sale Antonie Vodă „pentru folosul copiilor” târgoveților câmpulungeni.

Într-o călătorie de 350 de ani poți întâlni adversități, dar și prieteni de nădejde, oameni de suflet reflectând asupra prezentului cu gândul în viitor.

Putem așeza amintirea prea cinstitului filantrop Oprea D. Iorgulescu alături de întemeietori, căci nu-i puțin lucru să-ți donezi averea spre folosul școlii și, implicit, urbei, îngrijindu-se astfel de ceea ce va fi și cei ce va să vină după tine.

Că de n-ar fi sau n-ar fi fost, nu s-ar mai povesti...

Iubesc școala aceasta cu toată ființa mea! Oriunde m-au dus pașii de elev, practicant, învățătoare, m-am întors cu dragoste și mândrie la școala mea de suflet!

Gând recunoscător întregului colectiv didactic și tuturor acelor OAMENI-profesori, directori- ce s-au zbatut să păstreze, să întrețină, să completeze, să dezvolte patrimoniul ce li s-a încredințat.

Respect colegilor mei de cancelarie și nu numai! Indiferent de anul încadrării sau de specialitate, toți s-au integrat în angrenajul colectivului didactic al Școlii Gimnaziale „Oprea Iorgulescu”, contribuind la menținerea renumelui școlii.

Sunt o rotiță în acest angrenaj și sunt mândră că am pus bazele formării câtorva generații de „iorgulești”. Aceștia au confirmat și performat în etapele școlare următoare, demonstrând calități umane și deprinderi intelectuale formate, dezvoltate aici, pe băncile școlii.

Și faptul că foștii elevi ne caută la rândul lor aducându-și copiii la această școală spune multe.

La mulți ani, școală dragă!

Fie ca povestea începută acum 350 de ani să continue nestingherită de trecerea timpului!

Fie ca viitorul să-ți reconfirme continuu valoarea, cinstind astfel trecutul prin munca prezentului.

Vivat, crescat, floreat!

Primele mele amintiri legate de Școala Gimnazială Oprea Iorgulescu le am din anii de liceu. Fiind elevă la Liceul Pedagogic / Colegiul National Pedagogic "Carol I", am făcut practica pedagogică și în această școală. Am avut ocazia să mă formez profesional, având ca model învățătoare cu o bogată experiență la catedră, dedicate profesiei de dascăl. După terminarea liceului am fost repartizată la Școala Generală nr. 1 Topoloveni din localitatea natală, în anul 1990.

Viața a făcut ca în anul 2000 să mă stabilesc cu familia la Câmpulung, iar din anul 2001 să fiu transferată la Școala Gimnazială Oprea Iorgulescu. Aici am fost primită cu multă căldură și am avut ocazia să fiu colegă de cancelarie cu doamnele învățătoare de la care "am învățat meserie" în anii de liceu. Actualmente, mă bucur că fac parte din colectivul de cadre didactice din această școală, un colectiv unit, dedicat profesiei, deschis tuturor provocărilor.

La ceas aniversar, dragi colegi, mă alătur celor care vă urează de bine, care vă doresc o activitate prosperă, o școală "de viitor pentru viitor".

La mulți ani, Școala Gimnazială Oprea Iorgulescu!

Prof. învă. primar: Monica Bădescu

1. Sunt multe școli întâietoare
Pe-acest pământ de vis, de dor,
Care răspund la întrebare;
Căci pragul lor le-a fost izvor

2. De-nvățătură și de carte
- Istorie cu miere-n glas...
Multe-au trecut, ele-au rămas
C-o tinerețe fără moarte.

3. Sunt manuale vechi în care
Metode multe s-au schimbat,
Dar razele, venind din soare,
Atâtea școli au luminat.

4. Atât de multe generații
De dascăli, de copii, părinți,
În generoase vibrații
Rămase -n urma lor de sfinți!

5. C-a fost o școală-ntâietoare,
Un filantrop de pe Muscel,
Cu mâna lui, a pus o floare,
Acestui târg, din portofel.

6. Dar, astăzi, nu mai sunt asemeni Acestui OPREA IORGULESCU!
De ce nu se mai nasc, azi, gemeni De BASARABI și EMINESCU?

7. Sfințim o veșnică comoară,
Și, împreună-n Câmpulung,
E-aceeași veche primăvară
În care mulți copii ajung.

8. MULȚI ANI, MULȚI ANI, IUBITĂ ȘCOALĂ! MULȚI ANI, și dascăli, și copii!
La RÂUL - TÂRGULUI cerneală,
Mereu, mereu vom reveni!

prof. Irina Coriu

La ceas aniversar se împlinesc 350 ani de școală românească în Muscel. Un trecut de care suntem mândri, un prezent pe care îl construim împreună, un viitor care să continue visul binefăcătorului elevilor, Oprea D. Iorgulescu. La mulți ani elevilor care au trecut prin băncile acestei școli dar și celor care urmează cursurile în prezent, cadrelor didactice, auxiliare și nedidactice !

prof. Călcîi Ramona Elena
prof. Călcîi Claudiu Ion

Vivat,ceescat,floreat!

Prof. Stoica Despina